Fundatia Taiba

Ahmed Deedat

Muhammed
(pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
în Biblie

EDITURA SELAM
2006

Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) în Biblie

Această broşură "Muhammed în Biblie" - conţine dialogul dintre Ahmed Deedat, unul dintre cei mai mari învăţaţi musulmani în ştiinţele Bibliei şi un preot al Bisericii Reformate Olandeze. Faptul că limba lui maternă a fost engleza, l-a ajutat să poarte discuţii cu diferiţi învăţaţi creştini. Pe baza versetelor din Biblie, Ahmed Deedat a reuşit să le prezinte musulmanilor şi celor care primesc Islamul ca religie, adevărata imagine a acestuia în comparaţie cu Creştinismul.

CE AFIRMĂ BIBLIA DESPRE MUHAMMED

(pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui)?

CAPITOLUL 1. PRIMA MEA ÎNTÂLNIRE IMPORTANTĂ

"Spune: 'Ce ziceţi voi, dacă se adevereşte că el este de la Allah şi voi îl tăgăduiţi, în vreme ce un martor dintre fiii lui Israel face mărturisire că este deopotrivă cu ea (cu Tora) şi el crede, în vreme ce voi vă arătaţi îngâmfaţi? Allah nu călăuzeşte neamul de nelegiuţi." (Sura Al-Ahkaf: 10).

Domnule preşedinte, doamnelor şi domnilor,

Subiectul discuţiei din această seară (n.t.: acesta este textul unui discurs prezentat de autor în anii '70) "Ce afirmă Biblia despre Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!)?"- va constitui, cu siguranţă o surpriză pentru mulţi dintre voi, deoarece cel care vi se adresează este un musulman. Cum se face că un musulman explică previziuni din Scriptura creştină şi cea ebraică?

Tânăr fiind, cu aproximativ 30 de ani în urmă, am participat la o serie de conferinţe pe teme religioase ţinute de un teolog creştin, preotul

Hiten, la "Teatrul Regal" din Durban.

Papa sau Kissinger?

Preotul prezenta profeții din Biblie şi a mers până la a susține că Biblia creştină a prezis ascensiunea Rusiei Sovietice şi Ultimele Zile. La un moment dat, el a detaliat dovezile conform cărora Cartea lui Sfântă nu-l excludea nici pe Papa din predicțiile ei. A vorbit pe larg, energic, cu scopul de a convinge publicul că "Bestia 666" menționată în Cartea Revelației - ultima carte din Noul Testament - este Papa, care este preotul lui Christos pe Pământ.

Nu este tocmai potrivit pentru ca noi musulmanii să intervenim în această controversă dintre romano-catolici şi protestanți.

Apropo, ultima opinie despre "Bestia 666" din Biblia creştină este că aceasta ar fi Dr. Henry Kissinger. Învățații creştini sunt deosebit de ingenioşi şi neobosiți în eforturile lor de a-şi susține părerea.

Conferințele susținute de preotul Hiten m-au determinat să mă întreb, - dacă Biblia a prezis atât de multe lucruri, din care nu lipsesc Papa sau Israelul, - atunci cu siguranță ar avea ceva de spus şi despre cel mai mare binefăcător al omenirii - Profetul Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!).

Destul de tânăr fiind, m-am hotărât să caut un răspuns. Am avut întrevederi cu nenumărați preoți, am luat parte la conferințe şi am citit tot ce îmi cădea în mână, legat de domeniul profețiilor din Biblie. În cele ce urmează vă voi prezenta unul din aceste interviuri pe care l-am ținut cu un preot al Bisericii Reformate Olandeze. (Dutch Reformed Church)

Treisprezecele norocos

Am fost invitat în Transvaal (n.t.: provincie situată în Republica Sud-Africană) să țin un discurs cu ocazia sărbătoririi naşterii Profetului Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!). Şi cum ştiam că în acea provincie limba vorbită este îndeosebi cea africană, am crezut că este de cuviință să acumulez un minimum de cunoştințe în această limbă pentru a mă putea apropia mai uşor de oameni. Am deschis cartea de telefoane şi am început să sun la bisericile în care se vorbea africana. Le-am explicat preoților că aş fi interesat să port o discuție cu ei, dar toți m-au refuzat politicos găsind diferite scuze, mai mult sau mai puțin plauzibile.

Numărul 13 a fost cu noroc. Al treisprezecelea apel m-a umplut de satisfacție şi uşurare. Un preot pe nume Van Heerden a acceptat să ne întâlnim la dumnealui acasă în după-amiaza zilei de sâmbătă în care urma să sosesc în Transvaal. M-a întâmpinat prietenos pe verandă. Mi-a spus că ar dori ca şi socrul său din Free State, în vârstă de 70 de ani să asiste la discuție, dacă nu am nimic împotrivă. Bineînțeles că nu mă deranja. Şi astfel, toți trei ne-am aşezat în biblioteca preotului.

De ce nimic?

Am deschis discuția cu întrebarea: “Ce menționează Biblia despre Muhammed?” Fără nici cea mai mică urmă de ezitare, mi-a răspuns: “Nimic!” Am întrebat: “De ce nimic? Potrivit interpretării dumneavoastră, Biblia menționează aşa de multe despre ascensiunea Rusiei Sovietice, despre Ultimele Zile şi chiar şi despre Papa (Romano - Catolicilor)!”. Mi-a spus: “Da, dar nu e nimic despre Muhammed!” La care eu iar am întrebat: “De ce nimic? Cu siguranță acest om - Muhammed - căruia i se datorează transformarea unei comunități restrânse într-una răspândită pe întreg globul, numărând milioane de credincioşi, şi care - prin autoritatea lui - crede în:

1. Minunea naşterii lui Isus,

2. Faptul că Isus este Mesia (n.t.: cuvântul 'Mesia' provine din limba arabă şi ebraică 'meseha' care înseamnă 'a unge'. Semnificația religioasă este 'cel uns' - preoții şi regii erau unşi pentru sfințirea domniei lor. Cuvântul 'Mesia' tradus 'Christos' nu înseamnă Dumnezeu. Şi Cir este numit 'Christos' în Biblie: **<Aşa zice Domnul unsului Său Cirus, pe care îl ține de mâna lui…”> (Isaia 45:1),**

3. Faptul că Isus i-a inviat pe morți cu voia lui Dumnezeu şi că i-a vindecat pe cei orbi şi cei bolnavi de lepră cu voia lui Dumnezeu.

Sigur această Carte trebuie să menționeze ceva legat de acest mare conducător al oamenilor, care a avut numai lucruri frumoase de spus despre Isus şi mama lui, Maria (pacea fie asupra lor!).”

Bătrânul din Free State a răspuns: “Fiule, eu citesc Biblia de 50 de ani şi dacă se menționa ceva despre el, aş fi ştiut.”

Nici un nume în vreuna dintre profeții!

La care eu am întrebat: "Potrivit afirmațiilor dumneavostră, în Vechiul Testament nu sunt sute de preziceri legate de venirea lui Isus?". Preotul a exclamat: "Nu sute, mii!" Le-am spus: "N-am de gând să contrazic cele '1001 de profeți' din Vechiul Testament ce se referă la venirea lui Isus Christos, pentru că întrega lume musulmană l-a acceptat şi fără mărturia vreunei profeții biblice. Nouă musulmanilor ne-a fost de ajuns încuviințarea lui Muhammed pentru a accepta adevărul despre Isus şi există astăzi în întreaga lume nu mai puțin de 900 milioane de adepți ai lui Muhammed (n.t.: cartea a fost scrisă pentru prima dată în anul 1976 şi deci cifra nu mai este valabilă în zilele noastre), adepți care îl iubesc şi îl respectă pe acest măreț Mesager al lui Dumnezeu - fără să fie nevoie să fie convinşi de dovezi din scrierile biblice ale creştinilor."

"Din 'miile' de profeții la care vă referiți, ați putea, vă rog, să-mi dați măcar un exemplu în care Isus este menționat cu numele? Termenul 'Mesia' tradus 'Christos' nu este un nume, ci un titlu. Există vreo prezicere în care se menționează că numele lui Mesia va fi Isus şi că numele mamei sale va fi Maria, că presupusul lui tată va fi Iosif Tâmplarul, că o să se nască în timpul regelui Irod? NU! Astfel de detalii nu există! Atunci cum puteți concluziona că acele '100 de profeții' se referă la Isus?"

Ce este o profeție?

Preotul mi-a răspuns: "Vezi tu, profețiile sunt descrieri în cuvinte a ceea ce se va întâmpla în viitor. Când acel fapt chiar se întâmplă, vedem clar (de necontestat) în aceste profeții împlinirea a ceea ce fusese prezis în trecut." Am afirmat: "Deci ceea ce faceți voi de fapt este deducere, gândiți, puneți cap la cap." Mi-a spus: "Da". La rândul meu, am zis: "Dacă asta e ceea ce faceți voi cu cele '1001 de profeții' pentru a vă susține afirmația privind autenticitatea lui Isus, de ce n-am adopta şi noi aceeaşi tactică în ceea ce-l priveşte pe Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!)? n.t.: [Numele Muhammed este menționat în Cântarea lui Solomon 5:16. Cuvântul din limba ebraică folosit este 'Mahmudim'. Literele finale 'im' reprezintă desinența de plural care, în acest context, exprimă respectul, măreția şi grândoarea. Fără 'im' numele ar fi Mahmud care însemnă 'perfecțiunea iubirii' în versiunea autorizată a Bibliei sau 'cel lăudat', 'cel demn de laudă', adică Muhammed.]

Preotul a recunoscut că este o propunere echitabilă, o cale acceptabilă de-a trata problema. L-am rugat să deschidă Deuteronomul, capitolul 18, versetul 18, ceea ce a şi făcut. Am recitat pe de rost versetul, a cărei traducere este: **<Eu le voi ridica Prooroc din mijlocul fraţilor lor, cum eşti tu, şi voi pune cuvintele Mele în gura Lui şi El le va grăi tot ce-I voi porunci Eu.> (Deuteronom 18:18).**

Profet ca Moise!

După ce mi-am cerut scuzele de rigoare pentru eventualele greşeli de pronunţie din limba africană, iar preotul m-a asigurat că mă descurc, am întrebat: "La cine se referă această profeţie?" Fără nici cea mai mică urmă de ezitare, mi-a răspuns: "La Isus!" Am întrebat: "De ce la Isus, de vreme ce numele lui nu este menţionat aici?" Preotul a răspuns: "Deoarece profeţiile sunt descrieri în cuvinte a unor lucruri ce se vor întâmpla în viitor, găsim că formulările din acest verset îl descriu pe el întocmai. Cele mai importante cuvinte din această proorocire sunt: 'Ca tine!' adică precum Moise, iar Isus este ca Moise." Am întrebat: "În ce privinţă se aseamănă Isus cu Moise?" Răspunsul dumnealui a fost: "În primul rând, Moise a fost evreu, iar Isus a fost şi el evreu; în al doilea rând, Moise a fost profet şi Isus de asemenea a fost Profet, - de aceea Isus este ca Moise şi aceasta este exact ceea ce Dumnezeu i-a prezis lui Moise 'Ca tine'."

"Puteţi găsi şi alte asemănări între Moise şi Isus?", am întrebat eu. Preotul mi-a spus că n-ar mai putea să se gândească la altele. Am răspuns: "Dacă acestea două sunt singurele criterii de a-l găsi pe cel potrivit pentru profeţia din Deuteronom 18:18, atunci aceste criterii se potrivesc oricăruia dintre următoarele personaje biblice de după Moise: Solomon, Isaia, Ezechiel, Daniel, Osea, Maleahi, Ioan Botezătorul etc, pentru că şi ei au fost TOŢI atât 'evrei', cât şi 'profeţi'. De ce n-am spune că această proorocire se referă la oricare altul dintre aceşti profeţi şi nu neapărat la Isus?" Preotul a rămas fără replică, aşa că am continuat: "Vedeţi dumneavoastră, concluzia mea este că Isus este cât se poate de diferit de Moise, şi în cazul în care cumva greşesc, mi-ar face plăcere să mă corectaţi."

Trei deosebiri!

Acestea fiind spuse, i-am propus să ne gândim puţin: "În primul

rând, Isus nu este precum Moise, deoarece, potrivit afirmațiilor dumneavoastră 'Isus este Dumnezeu', iar Moise nu este Dumnezeu. Adevărat?" Mi-a răspuns: "Da." I-am zis: "Prin urmare Isus nu se aseamănă cu Moise! În al doilea rând, tot potrivit afirmațiilor dumneavoastră 'Isus a murit pentru iertarea păcatelor umanității', iar Moise n-a trebuit să moară din acest motiv. Corect?" Iar a răspuns: "Da". I-am zis: "Deci Isus nu este precum Moise. În al treilea rând, conform părerii dumneavoastră 'Isus a stat trei zile în Iad', iar Moise n-a fost obligat să facă asta. Adevărat?" Mi-a răspuns cu resemnare: "DA", iar eu am concluzionat: "Prin urmare, Isus nu este ca Moise!"

"Dar părinte", am continuat "acestea nu sunt dovezi solide, tangibile; ci sunt simple chestiuni de credință de care cei 'slabi' se pot împiedica şi cădea. Haideți să vorbim despre ceva foarte simplu, astfel încât, dacă cei inferiori dumneavoastră ar fi chemați să asiste la discuție, nu ar avea probleme în înțelegere, ce părere aveți?" Preotul s-a arătat destul de fericit la auzul sugeştiei mele.

CAPITOLUL 2. OPT ARGUMENTE DE NETĂGĂDUIT

1. Tată şi mamă

"Moise a avut un tată şi o mamă. La fel şi Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!). Dar Isus a avut mama, dar nici un tată - ființă omenească. Este sau nu adevărat?" Dumnealui a spus: "Da." I-am zis: "Prin urmare, Isus nu se aseamănă cu Moise, dar se aseamănă cu Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui)!"

2. Naştere miraculoasă

"Moise şi Muhammed s-au născut pe cale naturală, adică în urma împreunării dintre un bărbat şi o femeie; dar Isus a fost creat printr-o minune. Sper că vă amintiți faptul că în Evanghelia după Matei 1:18 se spune: **<Iar naşterea lui Iisus Hristos aşa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt.> (Evanghelia după Matei 1:18)**. Şi Sfântul Luca ne spune că atunci când i s-a vestit naşterea unui prunc sfânt, Maria a răspuns: **<Şi răspunzând, îngerul**

i-a zis: 'Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine şi puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea şi Sfântul care Se va naşte din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema'> (Evanghelia după Luca 1:35). Sfântul Coran confirmă naşterea miraculoasă a lui Isus, folosind termini mai nobili şi mai înălţători. **<Ea a zis: 'Doamne, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?' I-a răspuns el (îngerul): 'Întocmai aşa! Allah creează ceea ce voieşte El. Când El hotărăşte un lucru, El spune: 'Fii!' şi el este îndată!'> (Sura Al-Imran: 47).”**

Dumnezeu nu are nevoie să 'pună o sămânţă' în om sau în animal. Este de ajuns ca El să dorească ceva şi acel lucru se face. Aceasta este concepţia musulmanilor despre naşterea lui Isus. (Când am comparat cele două versiuni - cea a Coranului şi cea a Bibliei - cu privire la naşterea lui Isus în faţa preotului Dunkers preşedinte la 'The Bible Society' din cel mai mare oraş al nostru, l-am întrebat: “Care din cele două versiuni aţi prefera să i-o prezentaţi ca explicaţie fiicei dumneavoastră, cea coranică sau cea biblică?”, preotul şi-a plecat capul şi a răspuns: 'Pe cea a Coranului.')

Pe scurt, i-am zis preotului: “Este adevărat că Isus s-a născut printr-o minune, spre deosebire de naşterile naturale ale lui Moise şi Muhammed?” Mi-a răspuns plin de mândrie: “Da!”. Iar eu am concluzionat: “Deci Isus nu este precum Moise, dar Muhammed este. Iar Dumnezeu îi spune lui Moise în Cartea Deuteronom 18:18 ('Ca tine' 'Ca Moise') şi Muhammed este ca Moise. **<Eu le voi ridica Prooroc din mijlocul fraţilor lor, cum eşti tu, şi voi pune cuvintele Mele în gura Lui şi El le va grăi tot ce-I voi porunci Eu.> (Deuteronom 18:18).**

3. Legăturile maritale

“Moise şi Muhammed s-au căsătorit şi au avut copii, dar Isus a rămas necăsătorit pe parcursul întregii sale vieţi. Este adevărat?” Preotul a răspuns: “Da.” I-am spus: “În concluzie, Isus nu se aseamănă cu Moise, dar Muhammed se aseamănă!”

4. Isus respins de poporul său

“Moise şi Muhammed au fost recunoscuţi ca fiind profeţi de poporul lor încă din timpul vieţii lor. Este bineştiut faptul că evreii i-au făcut numai greutăţi lui Moise, dar ca popor, ca un întreg, au recunoscut că Moise este Mesagerul lui Dumnezeu trimis acelei comunităţi. De

asemenea, arabii i-au făcut viața imposibilă lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!). A suferit foarte mult din cauza lor. După treisprezece ani de propovăduire a Islamului în Mekka, a fost obligat să emigreze din orașul natal. Dar înainte de moartea sa, comunitatea arabă, ca un întreg, l-a acceptat ca Trimis al lui Dumnezeu."

Dar conform Bibliei: **<Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit.> (Evanghelia după Ioan 1:11)**. Și chiar și în zilele noastre, după 2000 de ani, poporul său - evreii, ca un întreg, îl resping. Este adevărat?" Preotul mi-a răspuns: "Da." I-am spus: "Prin urmare, Isus nu este precum Moise, dar Muhammed este ca el."

5. Regat ceresc

"Moise și Muhammed au fost atât profeți cât și regi. Prin profet se înțelege un om care primește revelația divină pentru călăuzirea unei comunități, iar această călăuzire, el o transmite creaturilor lui Dumnezeu așa cum a primit-o, fără nici cea mai mică adăugire sau ștergere. Regele este acea persoană care deține puterea asupra vieții și a morții în comunitatea sa. Este mai puțin important dacă respectiva persoană poartă sau nu coroană, sau dacă i s-a adresat vreodată cineva ca unui rege; dacă un om posedă dreptul de a impune pedeapsa capitală - EL ESTE REGE. Moise a avut o asemenea putere. Vă aduceți aminte de israelitul care a fost găsit adunând lemne de foc în Ziua de Sabat (Sâmbăta), și asupra căruia Moise a ordonat să se arunce cu pietre până ce a murit? **<L-au scos deci toată obștea fiilor lui Israel afară din tabără și l-au ucis cu pietre toată obștea, afară din tabără, cum poruncise Domnul lui Moise.> (Numeri 15:36).** Mai sunt și alte fărădelegi menționate în Biblie pentru care s-a impus pedeapsa cu moartea evreilor la porunca lui Moise. La fel și Muhammed deținea puterea asupra vieții și a morții peste poporul său."

În Biblie găsim exemple de oameni cărora le-a fost oferit darul profeției fără a fi însă în măsură să pună în aplicație legile lor. Unii din acești oameni sfinți ai lui Dumnezeu care au fost neajutorați în fața respingerii îndărătnice a mesajului lor au fost profeții Lot, Iona, Daniel, Ezra și Ioan Botezătorul. Ei puteau doar să transmită mesajul fără a putea însă să introducă legea (pedeapsa cu moartea). Din păcate, Profetul Isus a aparținut și el acestei categorii. Evanghelia creștină confirmă limpede acest lucru: târât fiind în fața guvernatorului roman

Pontius Pilat şi acuzat de instigare la revoltă, Isus, în apărarea lui, a prezentat un motiv convingător pentru a respinge acuzațiile: **<Iisus a răspuns: Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu predat iudeilor. Dar acum împărăția Mea nu este de aici. Împărăția mea nu este lumea aceasta.> (Evanghelia după Ioan 18:36).**

"Aceasta l-a convins pe Pilat (păgân fiind) că, deşi s-ar putea ca Isus să nu fie în toate facultățile mentale, nu-l putea considera ca fiind un pericol pentru guvernarea sa. Isus pretindea doar un regat spiritual; cu alte cuvinte, el susținea doar că este Profet. Este adevărat?" Preotul mi-a răspuns: "Da." Am spus: "Prin urmare, Isus nu este ca Moise, dar Muhammed da."

6. Nici o lege nouă

"Moise şi Muhammed au adus legi noi pentru poporul lor. Moise nu numai că le-a introdus israeliților 'Cele 10 Porunci', dar şi o lege oficială foarte cuprinzătoare pentru îndrumarea poporului său.

Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a fost trimis la o comunitate afundată în barbarie şi ignoranță. Arabii se căsătoreau cu mamele lor vitrege, îşi îngropau fiicele de vii; beția, adulterul, idolatria şi jocurile de noroc erau la ordinea zilei. Gibbon îi descrie pe arabii de dinaintea Islamului în cartea sa intitulată: 'Declinul şi prăbuşirea Imperiului Roman' astfel: <Animalul uman, aproape fără simț, de-abia se distingea de restul creaturilor animale.> Era greu de găsit ceva prin care să se distingă 'omul' de 'animal' în acel moment; arabii erau animale în formă umană.

Din această stare de sălbăticie jalnică, Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) i-a transformat în <purtătorii de torță ai luminii şi învățăturii>. Thomas Carlysle spunea: <Pentru națiunea arabă a însemnat o ieşire din întuneric la lumină. Arabia a înviat pentru întâia oară cu ajutorul lui. Un popor de păstori sărmani, hoinărind neobservați prin deşerturi de când a fost creată lumea. Dar vedeți voi, ceea ce trecea neobservat devine, la un moment dat, remarcat pe plan global, ceea ce era mic se transformă în unul dintre cei mai de seamă oameni din lume. La mai puțin de un secol mai târziu, Arabia s-a întins de la Granada pe de o parte şi până la Delhi pe de altă parte. Îndrumată de scânteia valorii şi a splendorii şi de lumina geniului,

Arabia străluceşte deasupra unei însemnate părţi a lumii…>. Adevărul este că Muhhamed i-a dăruit poporului său o lege şi o ordine fără precedent.

În ceea ce îl priveşte pe Isus, când evreii au bănuit că ar putea fi un impostor cu intenţia de a le deforma învăţăturile, Isus a îndurat multă suferinţă pentru a-i asigura că el nu venise cu o nouă religie - nici o lege sau un regulament nou. În cele ce urmează voi cita din propriile sale cuvinte: **<Să nu socotiţi că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc. / Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul şi pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate.> (Matei 5:17-18).**

Cu alte cuvinte, el nu a venit cu vreo lege nouă; el a fost trimis numai pentru a întregi vechea rânduială. Aceasta este ceea ce le-a dat de înţeles evreilor - doar dacă nu minţea încercând să-i păcălească pe evrei că să-l accepte ca Trimis al lui Dumnezeu şi dacă nu încerca printr-un truc 'să le bage pe gât' o nouă religie. Sigur ca NU! Acest Mesager al Lui Dumnezeu n-ar recurge niciodată la astfel de mijloace incorecte în scopul schimbării religiei lui Dumnezeu. El însuşi a împlinit legile. A respectat Poruncile lui Moise şi Ziua de Sabat. Niciodată nu s-a întâmplat ca vreun evreu să-l arate cu degetul şi să-i spună: <Tu de ce nu posteşti?> sau <Tu de ce nu te speli pe mâini înainte să rupi pâinea?>, acuzaţii care deseori erau îndreptate asupra discipolilor săi, dar niciodată asupra lui Isus. Şi aceasta deoarece, ca un bun evreu ce era, el respecta legile profeţilor de dinaintea lui. Pe scurt, el n-a creat nici o religie nouă şi nici o lege nouă, aşa cum au făcut Moise şi Muhammed (pacea fie asupta lor!). Este adevărat?”, l-am întrebat eu pe preot, iar dumnealui mi-a răspuns: “Da.” Am zis: “Deci, Isus nu este precum Moise, dar Muhammed este.”

7. Cum s-au stins din viaţă

“Atât Moise, cât şi Muhammed au avut parte de o moarte naturală, dar conform Creştinismului, Isus a fost omorât în mod barbar, pe cruce. Este sau nu adevărat?” Preotul mi-a răspuns: “Da.” Iar eu am concluzionat: “Prin urmare, Isus nu se aseamănă cu Moise pe când Muhammed da.”

8. Locuinţa cerească

“Atât Moise cât şi Muhammed sunt îngropaţi în pământ, dar

conform crezului dumneavoastră, Isus este în Rai. Corect?” Preotul a fost de acord cu mine. Am spus: “Prin urmare, Isus nu este ca Moise, dar Muhammed este ca Moise.”

CAPITOLUL 3. ALTE DOVEZI

Primul născut Ismael

De vreme ce preotul mă aproba în tot ceea ce afirmam, i-am spus: “Părinte, până acum n-am făcut altceva decât să dovedesc un singur punct din întreaga profeţie - adică sintagma 'CA TINE' - 'Ca Moise'. Prezicerea este mult mai amplă decât această singură afirmaţie, după cum urmează: **<Eu le voi ridica Prooroc din mijlocul fraţilor lor, cum eşti tu…>.** Accentul cade pe cuvintele 'din mijlocul fraţilor (lor)'. Acest verset se adresează lui Moise şi poporului său ca o entitate rasială, deoarece arabii sunt fără îndoială fraţii lor.

După cum bine ştiţi, Sfânta Biblie îl pomeneşte pe Avraam ca fiind 'prieten al lui Dumnezeu'. Avraam a avut două soţii: Sara şi Agar. Agar i-a dăruit lui Avraam un fiu - primul născut **<După aceea a născut Agar lui Avram un fiu şi Avram a pus fiului său, pe care i-l născuse Agar, numele Ismael.> (Geneza 16:15), <Atunci a luat Avraam pe Ismael, fiul său…> (Geneza 17:23), <Iar Ismael, fiul său…> (Geneza 17:25).** Până la vârsta de treisprezece ani, Ismael a fost singurul fiu şi moştenitor al lui Avraam, când a fost ratificată convenţia între Dumnezeu şi Avraam. Dumnezeu îi dăruieşte lui Avraam un al doilea fiu de la Sara, pe nume Isaac, care este mai mic decât fratele său. **<Apoi a căutai Domnul spre Sarra, cum îi spusese, şi i-a făcut Domnul Sarrei, cum îi făgăduise. / Şi a zămislit Sarra şi a născut lui Avraam un fiu la bătrâneţe, la vremea arătată de Dumnezeu. / Şi a pus Avraam fiului său, pe care i-l născuse Sarra, numele Isaac.> (Geneza 21:1-3).**

Arabii şi evreii

Dacă Ismael şi Isaac au acelaşi tată, Avraam, atunci ei sunt fraţi. Prin urmare urmaşii unuia dintre ei sunt fraţii urmaşilor celuilalt. Urmaşii lui Isaac sunt evreii, iar urmaşii lui Ismael sunt arabii - şi deci ei sunt fraţi între ei. Biblia afirmă: **<…şi el va sta dârz în faţa tuturor**

fraților lui.> (Geneza 16:12), <Iar urmașii săi s-au întins de la Havila până la Sur, care este în fața Egiptului, pe drumul ce duce spre Asiria; și s-au sălășluit ei înaintea tuturor fraților lor.> (Geneza 25:18). Urmașii lui Isaac sunt frații ismaeliților. În acest mod, Muhammed este dintre frații israeliților, deoarece el este un descendent de-al lui Ismael, fiul lui Avraam. Exact cum se spune în profeție 'din mijlocul fraților lor'. Iată că profeția menționează clar că profetul ce va veni este precum Moise și că trebuie să se nască NU dintre 'copiii lui Israel' sau 'din sânul lor', ci 'din mijlocul fraților lor'. Iar Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) este prin urmare dintre cei ca ei!

Cuvinte insuflate

"Profeția continuă astfel: **<... și voi pune cuvintele Mele în gura Lui>.** Ce se înțelege când cineva rostește expresia 'o să-mi pun cuvintele mele în gura ta'? Când v-am rugat (pe preot) la început să deschideți la Deuteronom, capitolul 18, versetul 18, dacă v-aș fi rugat să citiți, iar dumneavoastră ați fi citit, aceasta ar fi însemnat că v-am pus cuvintele mele în gura dumneavoastră?" Preotul mi-a răspuns: "Nu". "Dar", am continuat eu "dacă v-aș fi învățat o limbă cum este araba, în legatură cu care nu aveți nici o cunoștință și dacă v-aș fi cerut să citiți sau să repetați după mine ceea ce rostesc, adică: **<El este Allah, Cel Unic! / Allah este Stăpânul! / El nu zămislește și nu este născut / Și El nu are pe nimeni egal!'> (Coranul cel Sfânt, Sura Al-Ikhlas: 1-4)** nu ar fi însemnat că eu vă pun aceste cuvinte necunoscute într-o limbă străină, în gura dumneavoastră?" Preotul a fost de acord că într-adevăr așa este. "În același mod", i-am spus eu "cuvintele Sfântului Coran, revelația oferită de Dumnezeu Atotputernic lui Muhammed au fost insuflate."

Istoria ne face cunoscut faptul că Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) avea vârsta de patruzeci de ani. Era într-o peștera situată la aproximativ cinci kilometrii nord de orașul Mekka. Era a 27-a noapte a lunii musulmane Ramadan. În peșteră, Arhanghelul Gavriil (Îngerul Gibril) i-a spus în limba maternă: 'Iqra', care înseamnă 'Citește!' sau 'Dezvăluie! Recită!'. Muhammed era îngrozit și în tulburarea sa, i-a răspuns: 'Maa ene bi qariin', care înseamnă 'Nu știu să citesc! (Nu sunt învățat)'. Îngerul i-a repetat cerința, dar cu același rezultat. A treia oara, îngerul a continuat:

<Citeşte! În numele Domnului tău Care a creat,/ Care l-a creat pe om din sânge închegat! / Citeşte! Domnul tău este Cel mai Nobil, / Este Cel Care l-a învăţat cu calemul, /L-a învăţat pe om ceea ce el nu a ştiut!> (, Sura Al-Alaq: 1-5). Acestea sunt primele cinci versete care i-au fost revelate lui Muhammed şi pe care acum le găsim la începutul capitolului 96 al Sfântului Coran.

Martorul de încredere

Imediat după plecarea îngerului, Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) s-a grăbit spre casă. Înspăimântat şi transpirând în continuu a rugat-o pe soţia lui dragă, Hadija, să-l acopere. El s-a întins, iar ea l-a vegheat. Când şi-a mai venit în fire, i-a povestit ceea ce văzuse şi auzise, iar ea l-a asigurat de totala ei încredere şi că Allah n-ar îngădui să i se întâmple lui un lucru rău. Pot fi acestea confesiunile unui impostor? Ar afirma impostorii că, atunci când un înger de-al Domnului le aduce un mesaj de la Cel PreaÎnalt, ei sunt cuprinşi de frică, înspăimântaţi şi plini de sudoare, aleargă acasă la soţiile lor? Orice critic poate observa că aceste reacţii şi confesiuni sunt ale unui om sincer, onest, omul Adevărului 'AL-EMIN - Cel drept, cel demn de încredere' (cum era supranumit Muhammed înainte să devină profet).

De-a lungul următorilor 23 de ani din viaţa sa de profet, cuvintele i-au fost 'puse în gură' iar el le rostea. Acestea au lăsat o impresie de neuitat asupra inimii şi minţii lui; şi cu cât Sfântul Coran creştea în volum, cuvintele erau scrise pe frunze de palmier, pe pielea şi pe omoplaţii animalelor şi în inimile discipolilor săi devotaţi. Înainte de stingerea lui din viaţă, aceste cuvinte au fost aranjate în ordinea în care le găsim noi astăzi. Cuvintele (revelaţia) chiar i-au fost 'puse în gură' (insuflate), exact aşa cum se spune în profeţia despre care discutăm: **<...şi voi pune cuvintele Mele în gura lui...> (Deuteronom 18:18).**

Profet analfabet

Experienţa lui Muhammed din peştera Hira, cunoscută mai târziu sub denumirea de 'Muntele Luminii' şi modul în care a răspuns primei revelaţii este împlinirea exactă a unei altei profeţii din Biblie. În Cartea lui Isaia 29:12 găsim următoarele **<Şi dacă o dai cuiva care nu ştie carte şi-i zici: 'Citeşte!', el îţi va răspunde: 'Nu ştiu carte!'>** (Al-Kitab - Cartea, Coranul 'Citirea, Recitarea'), **<unuia care nu ştie să**

citească>, ('Profetul cel neînvățat' din Sfântul Coran 7:158) **<şi-i zici: Ia citeşte! (te rog)>** (cuvintele 'te rog' nu sunt în manuscrisele ebraice spre deosebire de Versiunea Douay a romano-catolicilor şi Versiunea Revised Standard) **<el răspunde: 'Nu ştiu să citesc'>.** ('Nu ştiu să citesc!' este traducerea exactă a vorbelor pe care Muhammed le-a rostit de două ori Duhului Sfânt Îngerului Gibril, când i s-a zis: 'Citeşte!').

Dați-mi voie să citez întregul verset fără nici o întrerupere, aşa cum se găseşte în Versiunea King James sau Versiunea autorizată, cum este mai binecunoscută: **<Şi dacă dai cartea unuia care nu ştie să citească şi-i zici: 'Ia citeşte!' El răspunde: 'Nu stiu să citesc.'> (Isaia 29:12).**

Trebuie menționat faptul că nu exista nici o Biblie în limba arabă în secolul al VI-lea d.H. în timpul vieții şi predicării lui Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!). Şi pe lângă aceasta, el era total analfabet şi neînvățat. Nici un om nu l-a învățat pe el vreodată vreun cuvânt. Învățătorul său a fost Creatorul lui: **<Nu rosteşte nimic după pofta lui! / El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă. / L-a învățat pe el Cel cu puteri deosebite.> (Sura An-Nejm: 3-5).**

Fără nici un pic de învățătură umană, 'a făcut de ruşine înțelepciunea celor învățați'.

Grava amenințare

“Deci, vedeți cum profețiile i se potrivesc lui Muhammed ca o mănuşă. Nu avem de ce să le forțăm ca să justificăm că se împlinesc prin el”, i-am spus eu.

La care preotul a răspuns: “Toate expunerile tale sună foarte bine, dar ele nu sunt de o reală importanță, pentru că noi, creştinii, îl avem pe Isus Hristos ca 'Dumnezeul întrupat', care ne-a izbăvit de sclavia păcatului!”

Am întrebat: “Fără importanță? Dumnezeu n-a fost de aceeaşi părere! El Şi-a 'dat foarte mult osteneala' ca amenințările Lui să fie păstrate. Dumnezeu ştia că vor fi oameni ca dumneavoastră care vor nesocoti cu uşurință, în mod dezinvolt cuvintele Sale şi ca urmare a continuat Deuteronom 18:18 cu un avertisment cumplit: **<Iar cine nu va asculta cuvintele Mele, pe care Proorocul Acela le va grăi în**

numele Meu, aceluia îi voi cere socoteală.> (Deuteronum 18:19). Acest lucru nu vă înspăimântă? Dumnezeu Atotputernicul amenință cu răzbunarea! Tremurăm de frică atunci când un golan oarecare ne amenință, iar vouă nu vă e teamă de amenințarea lui Dumnezeu?

Şi minunea minunilor! În versetul 19 din Deuteronom, capitolul 18, găsim încă o împlinire a profeției prin Muhammed! De remarcat cuvintele **<… cuvintele Mele pe care le va grăi el în Numele Meu> (Deuteronom 18:19).** În numele cui vorbeşte Muhammed?” Am deschis Sfântul Coran la capitolul 114, 'Sura An-Nas' sau 'Capitolul Oamenilor' - ultimul capitol şi i-am arătat formula de început a capitolului: <Bismilahir-Rahmanir-Rahim>, care înseamnă <În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător>. Şi titlul capitolului 113 este <Bismilahir-Rahmanir-Rahim> la fel ca şi celelate capitole din Coranul cel Sfânt, cu excepția numărului 9.

“Şi ce anume cerea prezicerea? **<...pe care le va grăi în numele Meu>,** iar Muhammed în numele cui vorbeşte? <În numele lui Dumnezeu (Allah), Cel Milostiv, Îndurător>. Profeția se împlineşte prin Muhammed literă cu literă!”

Toate capitolele Sfântului Coran, cu excepția celui de-al 9-lea încep cu formula 'În numele lui Dumnezeu (Allah), Cel Milostiv, Îndurător.' Musulmanul începe fiecare faptă bună pe care o face cu această formulă sfântă. În schimb, creştinul spune: 'În numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh.'

În ceea ce priveşte Deuteronom, capitolul 18, v-am prezentat cel puțin 15 argumenteprin care am demonstrat că profeția de care vorbeşte versetul, se referă la Muhammed şi nu la Isus.

CAPITOLUL 4. NOUL TESTAMENT CONFIRMĂ ACELAŞI LUCRU

Ioan Botezătorul îl contrazice pe Isus

În timpul Noului Testament, îi găsim pe evrei aşteptând încă împlinirea profeției 'Unul ca Moise'. **<Şi aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis la El iudeii din Ierusalim, preoți şi leviți, ca să-l întrebe: Cine eşti tu? / Şi el a mărturisit şi n-a tăgăduit; şi a**

mărturisit: Nu sunt eu Hristosul. / Şi ei l-au întrebat: Dar cine eşti? Eşti Ilie? Zis-a el: Nu sunt. Eşti tu Proorocul? Şi a răspuns: Nu. / Deci i-au zis: Cine eşti? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui tu despre tine însuți? / El a zis: Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: "Îndreptați calea Domnului", precum a zis Isaia proorocul. / Şi trimişii erau dintre farisei. / Şi l-au întrebat şi i-au zis: De ce botezi deci, dacă tu nu eşti Hristosul, nici Ilie, nici Proorocul?> (Ioan 1:19-25). Atunci când Isus a pretins că el este Mesia evreilor, aceştia au început să întrebe de Ilie. Evreii mai aveau în paralel o profeție care spune că înainte de venirea lui Mesia, Ilie trebuie să vină pentru a doua oară. Isus confirmă acest crez al evreilor: **<Iar El, răspunzând, a zis: Ilie într-adevăr va veni şi va aşeza la loc toate. / Eu însă vă spun vouă că Ilie a şi venit, dar ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el câte au voit; aşa şi Fiul Omului va pătimi de la ei. / Atunci au înțeles ucenicii că Iisus le-a vorbit despre Ioan Botezătorul.> (Matei 17:11-13)**

Conform Noului Testament, nu erau evreii oamenii aceia care să accepte spusele oricărui aşa-zis Mesia. În căutările lor, ei au trecut prin multe greutăți pentru a-l găsi pe adevăratul lor Mântuitor. Acest lucru este confirmat şi de Evanghelia după Ioan: **<Şi aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis la El iudeii din Ierusalim, preoți şi leviți, ca să-l întrebe: Cine eşti tu? / Şi el a mărturisit şi n-a tăgăduit; şi a mărturisit: Nu sunt eu Hristosul.>** (Acest lucru este normal deoarece nu pot exista doi Mesia în acelaşi timp. Dacă Isus era Hristos, atunci Ioan nu putea să fie şi el Hristos!) **<Şi ei l-au întrebat: Dar cine eşti? Eşti Ilie? Zis-a el: Nu sunt. Eşti tu Proorocul? Şi a răspuns: Nu.>** (Aici Ioan Botezătorul îl contrazice pe Isus! Isus afirmă că Ioan este Ilie, iar Ioan Botezătorul neagă că el ar fi ceea ce îi atribuie Isus. Unul dintre cei doi, Isus sau Ioan Botezătorul, Doamne fereşte! nu 'prea' spune adevărul! Din chiar spusele lui Isus reiese că Ioan Botezătorul era cel mai mare dintre profeții israeliți: **<Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuşi cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el.> (Matei 11:11)**

Nouă musulmanilor, Ioan Botezătorul ne este cunoscut ca Hazret Yahyaa (pacea fie asupra lui!). Îl respectăm ca pe un adevărat profet al lui Allah. Profetul Isus cunoscut nouă ca Hazret Isa (pacea fie

asupra lui!) este de asemenea considerat drept unul dintre cei mai mari mesageri ai Celui Atotputernic. Cum am putea noi musulmanii să-i atribuim minciuni vreunuia dintre ei? Lăsăm discordanța aceasta dintre Isus şi Ioan Botezătorul spre rezolvare creştinilor, întrucât Sfintele lor Scripturi abundă în discrepanțe pe care ei le-au răstălmăcit şi le-au numit 'cuvintele întunecate ale lui Isus.' Noi musulmanii suntem interesați de fapt de ultima întrebare adresată lui Ioan Botezătorul de evrei **<Eşti tu proorocul? Şi el a răspuns: Nu> (Ioan 1:21)**

Cele trei întrebări!

Vă rog să remarcați faptul că trei întrebări total diferite i-au fost adresate lui Ioan Botezătorul şi la care el a dat trei "NU"-uri apăsate ca răspuns. Pentru a ne reaminti:

1. Eşti tu Christos?
2. Eşti tu Ilie?
3. Eşti tu acel prooroc?

Dar într-un fel sau altul, învățații creştinătății nu văd decât două întrebări implicate aici. Pentru a face clar ca "bună ziua" că evreii aveau până la urmă trei profeții distincte în mintea lor când îl interogau pe Ioan Botezătorul, haideți să citim reproşurile evreilor din versetul ce urmează: **<Şi l-au întrebat şi i-au zis: De ce botezi deci, dacă tu nu eşti Hristosul, nici Ilie, nici Proorocul?> (Ioan 1:25).**

Evreii aşteptau împlinirea a TREI profeții distincte: UNU - venirea lui Christos; DOI - venirea lui Ilie şi TREI - venirea **acelui prooroc**.

'Acel prooroc'

În orice Biblie având index ne-am uita, găsim în nota marginală acolo unde apar cuvintele 'Profetul' sau 'acel Profet' în Ioan 1:25, că aceste cuvinte se referă la profeția Deuteronom 18:15 şi 18. Dar noi am demonstrat cu dovezi de necontestat ca 'acel prooroc - proorocul asemenea lui Moise <Ca tine> este Muhammed şi NU Isus!'

"Noi musulmanii nu negăm că Isus este 'Mesia', cuvânt care este tradus ca 'Hristos' . Noi nu contestam cele '1001 de profeții' despre care pretind creştinii că abundă Vechiul Testament prezicând venirea lui Mesia. Ceea ce afirmăm noi este că Deuteronom 18:18 NU se referă la

Isus Hristos, ci este o profeție clară despre venirea Profet Muhammed!"

Preotul şi-a luat la revedere de la mine într-un mod foarte politicos spunând că a fost o discuție foarte interesantă şi că i-ar face o mare plăcere să vin o dată şi să mă adresez enoriaşilor săi pe această temă. Un deceniu şi jumătate a trecut de atunci, dar eu încă mai astept această favoare.

Cred că preotul a fost sincer când a făcut propunerea, dar prejudecățile mor greu şi cui i-ar face plăcere să-şi piardă enoriaşii?

Testul acid

Mă adresez mieluşeilor lui Hristos, de ce să nu aplicăm acel test acid pe care Însuşi Stăpânul a dorit să-l aplicați oricărui aşa-zis pretendent la profeție? A spus: **<Feriți-vă de proorocii mincinoşi, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. / După roadele lor îi veți cunoaşte. Au doară culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini? / Aşa că orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele. / Nu poate pom bun să facă roade rele, nici pom rău să facă roade bune./ Iar orice pom care nu face roadă bună se taie şi se aruncă în foc. / De aceea, după roadele lor îi veți cunoaşte.> (Matei 7:15-20).**

De ce vă temeți să aplicați acest test învățăturilor lui Muhammed? Veți găsi în **Ultimul Testament al lui Dumnezeu** - Sfântul Coran - împlinirea întocmai a învățăturilor lui Moise şi ale lui Isus, care va aduce în lume mult râvnita pace şi fericire.

"Dacă un om precum Muhammed s-ar fi aflat la conducerea statelor moderne de astăzi, ar fi reuşit cu siguranță să rezolve problemele cele mai acute şi să împlinească mult dorita pace şi fericire." (George Bernard Show)

Cel mai mare!

Revista săptămânală de ştiri 'Time' din data de 15 iulie 1974 a făcut un sondaj de opinie în rândul diferiților istorici, scriitori, cadre ale armatei, oameni de afaceri şi alții cu tema: 'Care au fost marii lideri ai istoriei?'. Unii au afirmat ca Hitler, alții - Gandhi, Buddha, Lincoln şi alții asemenea lor. Dar Jules Masserman, psihanalist din Statele Unite ale Amercii a 'pus punctul pe i' prezentând criteriile corecte de gândire.

El a afirmat: "Liderii trebuie să îndeplinească trei funcții:

1. Să asigure bunăstarea celor pe care îi conduce;

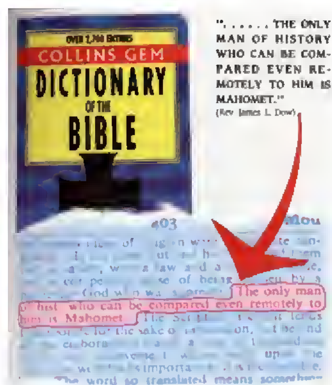
2. Să asigure o organizare socială în care oamenii să se simtă relativ în siguranţă;

3. Să asigure toate acestea cu un singur set de crezuri.”

Având în vedere cele trei criterii de mai sus, el cercetează istoria şi analizează - Hitler, Pasteur, Cezar, Moise, Confucius, etc -, iar la urmă concluzionează: “Oameni precum Pasteur şi Salk sunt lideri în primul sens. Cei precum Ghandi şi Confucius pe de o parte, şi Alexandru, Cezar şi Hitler pe de altă parte, sunt lideri în al doilea şi poate în al treilea sens. Isus şi Buddha aparţin numai celei de-a treia categorii. Probabil că cel mai mare lider al tuturor timpurilor a fost Muhammed, care a combinat toate cele trei funcţii. Într-o mai mică măsură Moise a făcut acelaşi lucru.”

Conform standardelor obiective stabilite de profesorul din cadrul Universităţii din Chicago, despre care cred că este evreu, - Isus şi Buddha nu apar în peisajul 'Marilor lideri ai umanităţii', dar printr-o ciudată coincidenţă îi grupează pe Moise şi Muhammed adaugând astfel un plus de greutate argumentului prin care Isus nu este ca Moise, pe când Muhammed este precum el <Ca tine> - adică ca Moise! (Deuteronom 18:18)

În 'Collins Dictionary of the Bible', preotul James L. Dow aduce mai multe dovezi că Isus nu este asemenea lui Moise, dar Muhammed da: “În calitate de om de stat şi legiuitor, Moise este creatorul poporului evreu. El a găsit un amestec imoral de semitici, nici unul… . “...Singurul om din istorie care poate fi comparat de departe cu el este Mahomet.” (Preotul James L. Dow)

“...Singurul om din istorie care poate fi comparat de departe cu el este Mahomet.” (Preotul James L. Dow)

În concluzie, închei cu un citat al unui preot creştin, comentatorul Bibliei, urmat de cel al Stăpânului său: “Ultimul criteriu al unui profet este caracterul moral al învăţăturilor sale.” (Profesor Dummelow)

“După rodele lor îi veţi cunoaşte” (Isus Hristos).

Haideți să ne convingem împreună!

<Spune: 'O, voi oameni ai Cărții, veniți la un cuvânt comun între noi şi voi: să nu credem decât în Allah, să nu punem nimic în rând cu El şi să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afăra lui Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: Mărturisiți [cel puțin] că noi suntem supuşi [musulmani]!'> (Coranul cel Sfânt, Sura Al-Imran: 64)

'Oameni ai Cărții' este respectabilul titlu dat evreilor şi creştinilor în Sfântul Coran. Aici musulmanului i se spune să invite la Islam "O, voi oameni ai Cărții!" - O, oameni învățați! O, voi oameni care pretindeți ca ați primit revelația divină, o Sfântă Scriptură; haideți să ne înțelegem asupra unui punct comun "să nu-L adorăm decât pe Dumnezeu", pentru că nimeni şi nimic nu este demn de laudă în afără de Dumnezeu şi nu pentru că: **<Să nu te închini lor, nici să le slujeşti, că Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina părinților ce Mă urăsc pe Mine, până la al treilea şi al patrulea neam.> (Exodul 20:5),** ci pentru că El este Stăpânul şi Protectorul nostru, Susținătorul, Demn de întreaga Slavă, laudă şi supunere.

În esență, evreii şi creştinii ar fi de acord cu toate cele trei propuneri conținute în acest verset din Coran. În practică, însă, dau greş. Pe lângă devierile dogmatice de la unicitatea lui Dumnezeu, Adevăratul, există problema deja consacratei preoții (în rândul evreilor era şi ereditar) de parcă o simplă ființă umană - Cohen sau Papa sau preotul sau brahmanul - ar putea pretinde superioritate pe lângă învățătura sa și puritatea vieții sale, sau (de parcă) ar putea mijloci între om și Dumnezeu în vreun mod. ISLAMUL NU RECUNOAŞTE PREOȚIA!

Crezul Islamului ne este prezentat în câteva cuvinte astfel:

<Spuneti: "Noi credem în Allah şi în ceea ce ne-a fost trimis nouă şi ceea ce a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob şi seminițiilor; în ceea ce le-a fost dat lui Moise şi lui Isus şi în ceea ce le-a fost dat [tuturor] profeților de către Domnul lor. Noi nu facem deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supusi!"> (Sura Al-Baqara: 136).

Poziția musulmanului este clară. Musulmanul nu pretinde că ar avea o religie specială pentru el. Islamul nu este o sectă sau o religie etnică. În viziunea sa, religia este una singură deoarece Adevărul este unul singur. Este aceeași religie propovăduită de toți profeții de dinainte: **<El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-am revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Isus: "Întemeiați religia și nu vă despărțiți întru ea!" Li se pare prea mare politeiștilor aceea la care tu îi chemi. Allah îi alege [pentru aceasta] pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia care se căiesc.> (Sura Aș-Șura: 13)**. Este adevărul învățat de toate Cărțile revelate. În esență el se rezuma la o cunoaștere a Voinței și Planului lui Dumnezeu și la o supunere fericită a acestei Voințe și acestui Plan. Oricine acceptă o altă religie decât aceasta este nelegiuit față de el însuși, așa cum este înșelător față de Voința și Planul lui Dumnezeu. Un astfel de om nu se poate aștepta la călăuzire, deoarece el a renunțat în mod deliberat la călăuzire.